

מסורת הש"ס

(א) רש"י מ"ו, (ב) יבמות נד, (ג) קדושין יו, (ד) ויפתח ספר שם שבת פירש קפסות נזקת דשמן ודשנות נזקת נגז' וז' קדושין והענין הארץ עיר סוף דכרי כלום שמתלה את חביו דבר מתקין וכו' ע"ש ח"ל הכי אלפס כ"ב פ"ה דף קל"ה קפסות כלומר הפסחה את בני חטא להקל, (ד) יבמות נה: שנוטות יח, (ה) ויפיל נד, (ו) ויפיל יח, (ז) ויפיל יח, (ח) ויפיל כ, (ט) ויפיל יח, (י) נפיל: דערות, (כ) ויפיל יח, (ל) ויפיל כ, (מ) נפיל: דערות, (נ) נפיל: דערות.

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מתקין וכו' שלם דכרעה דאין אורחא לא דלוי: (ב) ד"ה מי איכא חדי:

רבינו חננאל

ויום א': והבא על הבמה בין כדרכה ואלה המעשה והמראה המביאה בהמה עליה בין כדרכה בין שלא כדרכה חייבין. אמר רבא המערה בזכור חייב מאי טעמא משכב אשה כתב: המערה בהמה נמי חייב. אחא בקרישא. כדאמרין הגרסא דכרישא גבי אחא אביו ואחותו אמר רבא צריכא דההיא איתקיש להמראה דבהמה תנינה להמראה דבהמה ואקיש דהיא קרא ודעו אחות אבין ואחות אבין לא תלה כי את שארי הערה ענין שאר כוליה קרא לדרשא אהא. בינמא נפרק הגל על יבנתו (דף נד:). דהא כתיבא בגל חד וחד בלגפי נפשיה בפרשת עריות בלגפי מות' והדר כתיב בקדושים תהיו: קפסות. דערנא שאלתני דבר שאי אפשר: בקושי. בקושי של אכר: לא משכחם. שיוכל לכושרו לעצמו: משמש מס. בלגפי מת בלג קושי: למד' משמש מס בעריות וכו'. פלוגתא היא בשנוטות בלגפי דיעות הטומאה (דף יח:). מחייב אשכב ואשכב. דמרייהו אינתוהו ביה: עובד כוכבים הלא על הכהמה מסו. שמשקל הכהמה על ידו גבי ישראל פרשי' בתמני' (נד:). מרי טעמי לפי שזאת לאדם תקלה על ידו ושלם תהא עובדת נשוק לאחר זמן ויחמרו וכו' דהיינו קלון. וגבי עובד כוכבים תקלה איכא דכני נח החהירו על העריות לקמן בפרקין (דף נז:). קלון ליכא. דרכן כרך ואין מתביישין ועוד דאקלון דידהו לא חס רחמנא: חללוט. של אשכב דכתיב בכו (דברים יב) שטרפון בלג אמה מורה וכו' חללוט תקלה אע"פ שאין קלון דאשרי לעובד כוכבים אינה קלון אלא תקלה שאף הם הוזהרו על עבודת כוכבים: אלא מעשה. דמשום תקלה לחודה נסקלת: עובד כוכבים המשפחה לכהמסו. דאיכא תקלה שהוא נרג על ידו תסגר הכהמה לישראל בהגלה וקטלה לכהמה: (ו) איכא מיד דלישראל לא מוספר. בהמה בהמשפחה דקיימא לן (תמורה דף טז:). בעלי חיים אין נאסרין מפני עבודת כוכבים דמלאכא דקרא קרא למיסר נענד לקרנן גבוה מכלל דלהדידו שרי: לישראל נמי (תמורה דף טז:). אכר ארביעה אמר אביי זה קלון מרובה וזה קלון מועט והרי אילנות רחין קלון מרובה ואמרה תורה השחת שרוף וכלה בבעלי חיים קאמרין דחס רחמנא עלייהו רבא אמר אמרה תורה בהמה נהנית מעבירה תיהרג והרי אילנות דאין נהנין מעבירה ואמרה תורה השחת שרוף וכלה בבעלי חיים קאמרין דחס רחמנא עלייהו ו"ש יד"א שלא תהא בהמה עוברת בשוק ויאמרו זו היא שנסקל פלוני על ידו מאי לאו מרסיפא

נה.

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

אדרבה אשה דאורחה ב'. הא פשיטא כנולה הש"ס דכאשה מחייב אשני משכבות דמשכב אשה כתיב אלא רב פפא ה"ק אס יש לחלק בין אשה לכהמה איכא הוה ליה למימר: זה קלון מרובה. פ"ה דס"ל לאכני דנענין תקלה וקלון ולית ליה דרב ששת דמחייב בהמה הנרבעת

לעובד כוכבים א"נ אית ליה אלא דס"ל מחוץ שקלונ מרובה איכא קלון לעובד כוכבים ומאלילות לא גמיר ופי' דומק דמשמע דלשנוי מילתא דרב ששת נא דמחייב אע"ג דליכא קלון לעובד כוכבים ועוד קשה הילך פשיט רב ששת מאלילות שטעונין שריפה משום תקלה לחודה הכי נמי לכהמה שרבעה עובד כוכבי' הא ודלי פשיטא דאיכא למימר משפחה לכהמה מוכיח דאיכא תקלה לחודה ושריף כדמסקי משום דחס רחמנא אכעלי חיים וכו' דכריעה דליכא למחייב מאלילות אלא דהכי פשיט כי היכי דגבי אילנות השוה הכתוב של עובד כוכבים לשל ישראל אע"ג דבישראל איכא תקלה וקלון ובעל עובד כוכבים ליכא אלא תקלה לחוד ה"נ גבי כהמה יש להשוות נרבע עובד כוכבים לנרבע דישאל אע"ג דבישראל איכא תקלה וקלון ובעובד כוכבים ליכא אלא תקלה לחודה ופריך עובד כוכבים המשפחה לכהמה מסר וינקטל משום תקלה לחודה ומאי איכא מיד כי' הא לא אסרין נרבעת לעובד כוכבים אלא כדי להשוותה לנרבעת לישראל ופריך ישראל גופיה תיתסר מיד דהוה ארביעה וימין דנאסור נענד דישאל משום תקלה וקלון כמו דכריעה נאסור נמי נענד לעובד כוכבים אפילו משום תקלה לחודה ומאי זה קלון מרובה אין ללמו' נענד דישאל מנרבע לישראל נרבע לישראל קלון מרובה ונענד דישאל תקלה איכא וקלון מרובה ליכא: ומיין

הבהמה מהו תקלה וקלון בעינן והבא תקלה איכא קלון ליכא או דילמא תקלה אע"פ שאין קלון אמר רב ששת תניתוה מה אילנות שאין אוכלין ואין שותין ואין מירחין אמרה תורה השחת שרוף וכלה הואיל ובא לאדם תקלה על ידו בהמחה את חביו מרדכי חיים לרדכי מיתה על אחת כמה וכמה אלא מעתה עובד כוכבים המשתחוו לכהמתו תיתסר ומקטלא מי איכא מיד דלישראל לא אסר ולעובד כוכבים אסר ישראל גופיה ליתסר מיד דהוה ארביעה אמר אביי זה קלון מרובה וזה קלון מועט והרי אילנות רחין קלון מרובה ואמרה תורה השחת שרוף וכלה בבעלי חיים קאמרין דחס רחמנא עלייהו רבא אמר אמרה תורה בהמה נהנית מעבירה תיהרג והרי אילנות דאין נהנין מעבירה ואמרה תורה השחת שרוף וכלה בבעלי חיים קאמרין דחס רחמנא עלייהו ו"ש יד"א שלא תהא בהמה עוברת בשוק ויאמרו זו היא שנסקל פלוני על ידו מאי לאו מרסיפא

דרכן כרך ואין מתביישין ועוד דאקלון דידהו לא חס רחמנא: חללוט. של אשכב דכתיב בכו (דברים יב) שטרפון בלג אמה מורה וכו' חללוט תקלה אע"פ שאין קלון דאשרי לעובד כוכבים אינה קלון אלא תקלה שאף הם הוזהרו על עבודת כוכבים: אלא מעשה. דמשום תקלה לחודה נסקלת: עובד כוכבים המשפחה לכהמסו. דאיכא תקלה שהוא נרג על ידו תסגר הכהמה לישראל בהגלה וקטלה לכהמה: (ו) איכא מיד דלישראל לא מוספר. בהמה בהמשפחה דקיימא לן (תמורה דף טז:). בעלי חיים אין נאסרין מפני עבודת כוכבים דמלאכא דקרא קרא למיסר נענד לקרנן גבוה מכלל דלהדידו שרי: לישראל נמי (תמורה דף טז:). אכר ארביעה אמר אביי זה קלון מרובה וזה קלון מועט והרי אילנות רחין קלון מרובה ואמרה תורה השחת שרוף וכלה בבעלי חיים קאמרין דחס רחמנא עלייהו רבא אמר אמרה תורה בהמה נהנית מעבירה תיהרג והרי אילנות דאין נהנין מעבירה ואמרה תורה השחת שרוף וכלה בבעלי חיים קאמרין דחס רחמנא עלייהו ו"ש יד"א שלא תהא בהמה עוברת בשוק ויאמרו זו היא שנסקל פלוני על ידו מאי לאו מרסיפא

עין משפט
נר מצוה

נח א מ"י פ"ה מהלכות
אסורי ביאה ה"ד:
נח ב מ"י שם הלכות:
נח ג מ"י שם הלכות:
נח ד מ"י שם הלכות:
נח ה מ"י שם הלכות:
נח ו מ"י שם הלכות:
נח ז מ"י שם הלכות:
נח ח מ"י שם הלכות:
נח ט מ"י שם הלכות:
נח י מ"י שם הלכות:
נח יא מ"י שם הלכות:
נח יב מ"י שם הלכות:
נח יג מ"י שם הלכות:
נח יד מ"י שם הלכות:
נח יה מ"י שם הלכות:
נח יז מ"י שם הלכות:
נח יח מ"י שם הלכות:
נח יט מ"י שם הלכות:
נח כ מ"י שם הלכות:
נח כא מ"י שם הלכות:
נח כב מ"י שם הלכות:
נח כג מ"י שם הלכות:
נח כד מ"י שם הלכות:
נח כה מ"י שם הלכות:
נח כו מ"י שם הלכות:
נח כז מ"י שם הלכות:
נח כח מ"י שם הלכות:
נח כט מ"י שם הלכות:
נח ל מ"י שם הלכות:
נח למ מ"י שם הלכות:
נח לז מ"י שם הלכות:
נח לח מ"י שם הלכות:
נח לט מ"י שם הלכות:
נח לו מ"י שם הלכות:
נח לז מ"י שם הלכות:
נח לח מ"י שם הלכות:
נח לט מ"י שם הלכות:
נח לו מ"י שם הלכות:

תורה אור השלם

1. ואת וכו' לא תשכב
משכב אשה תועבה
הוא: וקרא יח כב
2. וערות אחות אבך
ואחות אבך לא תגלה
כי את שאר הערה שנים
יקרא: וקרא כ יט

מוסף רש"י

משמש מל. בלגור חמ
בלג קשי' דלוי דלוי
לחורש (יבמות נה:).

רבינו חננאל (השני)

הגיד. אמר רבא זאת
אמרה משמש מת בעריות
ספור ואביו אמר לעולם
משמש מת בעריות חייב
והא היינו טעמא דפסור
משום דאגוס הוא. אליבא
דאבי דאמר חייב מערה
בעצמו חייב שנים. אחת
משום שוכב ואחת משום
נשכב. בעי מיניה רבא
ששת נכרי הבא על
הבהמה תיהרג הבהמה אי
לא. טעמא מאי נהרגת
משום דאורייתא תקלה על
ידה ליהרג בני אדם.
וקלון כרי שלא תהא
בהמה זו עוברת בשוק
ואו זו היא שנסקל
פלוני על ידו והבא
תקלה איכא שרי (שחרג)
(נהרג) הרהבא אכל קלון
ליכא (קלון) דעבירי ליכא
קלון או דילמא תקלה
אע"ג דליכא קלון נהרגת.
אמר ליה מיתיה ובה
אילנות כגון אשירה שאין
מירחין חיים לרדכי מיתה
לא כיש ומסקנא הכי
דאפילו תקלה בלא קלון
נהרגין ואקשינן אי הכי
דחייש לתקלה בלא
קלון וקטלינן. עבירים
שהשתחוו לכהמתו
היאסר הבהמה ותיהרג
ודחינן והלא נעבד כי
האי גזנא לישראל לא
קטלינן לכהמה ביהמה
דעבירי קטלינן ליה מי
איכא מיד דלישראל לא
מקטיל ובעבירי מקטיל
מקטיל בהמה של ישראל
תיהרג ונעבדת כמו
קלון הרובע מרובה מן
העובד. רבא אמר אמרה

